

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΖΑΣΟΓΛΟΥ (1908-1984) Internet: www.kassassoglou.de
Περιέχει 23 Τραγούδια με συνοδεία πιάνου και οι καλλιτέχνες, που λαμβάνουν μέρος είναι οι:

Αγγελική Καθαρίου (Μεσόφωνος)

Τάσης Χριστογιαννόπουλος (Βαρύτονος) και

Θανάσης Αποστολόπουλος (Πιάνο)

Η ηχογράφηση έγινε στο:

Spectrum Recording Studio στην Αθήνα απο τον **Βαγγέλη Κατσούλη**.

Το Grafic Design είναι του Γιώργου- Μάρκου Καζάσογλου και η παραγωγή έγινε στην Γερμανία το 2008 από την εταιρεία **JMK Media Solutions**. Spitzäckerstr. 5, **76359 Marxzell / Deutschland**, που έχει ιδρύσει ο εγγονός του συνθέτη Γιώργος- Μάρκος Καζάσογλου

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο Γεώργιος Καζάσογλου γεννήθηκε στην Αθήνα την 1. Δεκεμβρίου 1908.

Δεκαεξάχρονος, τελείωσε το Γυμνάσιο και γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, στη Φιλολογία. Πήρε μαθήματα βιολιού και παρακολούθησε μαθήματα θεωρητικών, σύνθεσης, ιστορίας της μουσικής και ενορχήστρωσης, φοιτώντας σε περισσότερα Ωδεία ταυτόχρονα. Μετά απο τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο και τα Ωδεία γράφτηκε για Πολιτικές Επιστήμες στην Πάντειο Σχολή.

Το 1933 διορίστηκε Καθηγητής μουσικής στη Μέση Εκπαίδευση. Παράλληλα με τις σχολικές του υποχρεώσεις δημιούργησε, όπου κι αν βρέθηκε, μουσική κίνηση. Εκτός από τη Μουσική είχε ακόμη δύο μεγάλες αγάπες: Την Λογοτεχνία-Ποίηση και την Αρχαία Ελλάδα. Το αρχαίο Ελληνικό Θέατρο τον έλκυσε μαγικά και σε στενή συνεργασία με τους κορυφαίους της εποχής του, συνέθεσε τη μουσική για πολυάριθμες τραγωδίες και κωμωδίες της αρχαίας Ελληνικής δημιουργίας. Έγραψε λογοτεχνικά δοκίμια, μελέτες πάνω στη μουσική, μουσικοκριτικές σε εφημερίδες και περιοδικά καθώς και άρθρα σχετικά με κρίσιμα και καυτά γεγονότα της μουσικής ζωής.

Πιστεύει στον μουσικό εθνικισμό, γιατί όπως λέει ο ίδιος "κάθε άγιος πνευματικός άνθρωπος δεν μπορεί παρά να έχει τοποθετήσει τον εαυτό του μέσα στο πλαίσιο της εθνικής περιοχής του, και μέσα απ' αυτό, στο σύνολο της παγκόσμιας ζωής. Όσο πιά ουσιαστική κι' αυθόρμητη γίνεται η ψυχική τοποθέτηση αυτή με τα στοιχεία επίγνωσης των υποχρεώσεων του προς το έθνος του, τόσο περισσότερο ο πνευματικός άνθρωπος, υποσυνείδητα πιά γίνεται φορέας του πολιτισμού του τόπου του, όπου κι αν βρίσκεται... Έτσι και μόνο, μπορώ να νοιώσω σαν παγκόσμιο, το έργο που έχει πατρίδα..." Το 1946 συνέθεσε πάνω σε στίχους του Κωστή Παλαμά τον Ολυμπιακό του ύμνο.

Μιά από τις σημαντικότερες στιγμές της καλλιτεχνικής του ζωής ήταν και η πρώτη συνάντηση και γνωριμία του με τον Igor Stawinsky. Με την φράση "Στην μουσική σας άκουσα Ελλάδα και στο σφίξιμο του χεριού σας νοιώθω Ελλάδα" άρχισε ο Stawinsky την ενθουσιώδη κριτική του για τη μουσική των "Νεφελών", που μόλις λίγο πριν, είχε ακούσει στην παράσταση της "Comédie Française".

Το καλοκαίρι του 1962 παίχτηκε με μεγάλη επιτυχία στα πλαίσια των παραστάσεων του Φεστιβάλ του Bad Hersfeld με μουσική του και σε μετάφραση του Fr. Hölderlin η "Αντιγόνη" του Σοφοκλέους.

Ο Γεώργιος Καζάσογλου έχει γράψει πολλά έργα για μεγάλη ορχήστρα, ορχήστρα δωματίου, Μπαλλέτο, Κινηματογράφο, Χορωδία καθώς και διάφορα έργα για Πιάνο, Βιολί, Βιολοντσέλλο και μικρά σύνολα κ.ά. Ιδιαίτερη θέση μέσα στο μουσικό έργο του, κατέχουν τα πολυάριθμα τραγούδια του πάνω σε στίχους των σημαντικότερων ελληνικών ποιητών. Το τραγούδι του "Το δάκρυ της βροχής" έλαβε το 1976 στον διεθνή διαγωνισμό της Γαλλικής πρωτεύουσας το πρώτο Βραβείο και χρυσό μετάλλιο.

Ξαφνικά, το μεσημέρι της 2ας Ιουνίου του 1984 άφησε την τελευταία του πνοή.

Μερικά λόγια για τα 23 Τραγούδια από τον μουσικολόγο Αλέξανδρο Χαρκιολάκη

Το έντεχνο τραγούδι κατέχει περίοπτη θέση στην εργογραφία πολλών Ελλήνων συνθετών. Πρόκειται για γεγονός που δεν πρέπει να ξενίζει κανέναν αφού είναι γνωστή η σχέση του Έλληνα με το τραγούδι, αν κρίνουμε και από το παράδειγμα που έχουμε από την παραδοσιακή μας μουσική.

Ο Καζάσογλου υπήρξε συνθέτης που καταπιάστηκε με τις περισσότερες μουσικές φόρμες. Το lied δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση. Γνωστός για τις τεχνικές του ικανότητες, είχε τη δυνατότητα να διαπλάθει ευκρινέστατες μελωδικές γραμμές με ξεκάθαρο στόχο, στοιχείο που είναι εμφανές ακόμα και σε μία μινιατουριστική φόρμα όπως το τραγούδι.

Κανείς πρέπει να σταθεί και στην επιλογή του ποιητικού λόγου προς μελοποίηση. Πρόκειται ουσιαστικά για μία από τις σημαντικότερες αποφάσεις που καλείται να πάρει ο συνθέτης. Στα 23 τραγούδια που περιέχονται σ' αυτόν τον δίσκο συναντάμε ποιήματα του Σολωμού, του Παλαμά, του Μαβίλη, του Αθάνα και άλλων που έχουν αφήσει ξεκάθαρα το στίγμα τους στη λογοτεχνική ιστορία της Ελλάδος, δυστυχώς κάποιοι από αυτούς λησμονημένοι ή άλλοι να θεωρούνται ξεπερασμένοι.

Η μουσική του γλώσσα παραπέμπει στον ύστερο ιμπρεσιονισμό δίχως όμως να είναι ολοκληρωτικά δοσμένη σε κάποιο αισθητικό κίνημα. Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει και στον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιεί το πιάνο, δίνοντας του πρωτεύοντα και όχι παραπληρωματικό ρόλο. Οι λεπταίσθητες ηχητικές αποχρώσεις που καλείται να αποδώσει ο πιανίστας καθώς και οι τεχνικές απαιτήσεις με τις οποίες οφείλει να αντιπαρατεθεί δεν πρέπει να περάσουν απαρατήρητες.

Τελειώνοντας, θα θέλαμε να αναφερθούμε στο βαθμό ωριμότητας που απαιτείται από τον τραγουδιστή ώστε να μπορέσει να ανταπεξέλθει στην ποικιλομορφία και το βάθος της μουσικής του Καζάσογλου. Ο ερμηνευτής οφείλει ν' αντιληφθεί το συναισθηματικό κόσμο που διαχέεται μέσα από τις σελίδες του συνθέτη και συγχρόνως να κατέχει τις τεχνικές γνώσεις εκείνες που θα του επιτρέψουν να μετουσιώσει τις πολυεπίπεδες αυτές δημιουργίες σε ένα δεμένο αρχιτεκτόνημα μουσικής και λόγου από το οποίο αναδύονται όλα τα αρώματα και οι χυμοί μιας ιδιαίτερης μουσικής γλώσσας.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Αγγελική Καθαρίου - μεσόφωνος -

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Μελέτησε πιάνο με τον Άρη Γαρουφαλή και στη συνέχεια με τη Ντόρα Μπακοπούλου, από την τάξη της οποίας πήρε δίπλωμα με άριστα παμψηφεί το 1993. Τραγούδι σπούδασε στο Ωδείο Athenaeum-Maria Callas απ' όπου αποφοίτησε με άριστα παμψηφεί και α' βραβείο το 1993. Με υποτροφία του Ιδρύματος "Α.Σ.Ωνάσης" τελειοποίησε την τεχνική της Φωνής στην Ιταλία με τους Arrigo Pola, Ντίνο Εγκολφόπουλο και Renata Scotto.

Το 1997 έκανε το ντεμπούτο της ως Mrs. Quickly δίπλα στο Falstaff του Rolando Panerai στο Teatro Ponchielli της Cremona και ακολούθησαν τα έργα: Madama Butterfly (Suzuki), Rigoletto (Maddalena), Falstaff (Meg, σκηνοθ. Jonathan Miller), Les larmes de couteau του Martinu (La mère), Une éducation manquée του Chabrier (Hélène), Mahagonny Songspiel (Bessie), Happy End (La Dame en Gris), Olivo e Pasquale του Donizetti (Camillo), L'Euridice του Peri (Euridice, Tragedia), Beggar's Opera (Mrs. Peachum, σκηνοθ. John Cox), Carmen του Bizet (Carmen), Trouble in Tahiti του Bernstein (Dinah) καθώς και το Requiem του Mozart, η Ενάτη Συμφωνία του Beethoven, η Phaedra του Britten, Il Tramonto του Respighi, El Amor Brujo του Manuel de Falla, Stabat Mater του Pergolesi, Συμφωνία Ν. 1 του Γ.Χρήστου. Η Αγγελική Καθαρίου έχει συνεργασθεί με τα λυρικά θέατρα της Βόρειας Ιταλίας, το Teatro Comunale της Ferrara, το Carnegie Hall, την Concertgebouw, την Κρατική Όπερα του Ρήνου, την Εθνική Λυρική Σκηνή, το Κρατικό Θέατρο του Στρασβούργου, το Konzerthaus του Freiburg, дом музыки (Μόσχα), Fondation Royaumont, The Pharos Trust (Κύπρος), Ile de France Opéra et Ballet, Cité de la Musique (Paris), το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, το York National Centre of Early Music, και με τα διεθνή Φεστιβάλ Αθηνών, Μασσαλίας, Βουδαπέστης, Roque d'Anthéron.

Ως σολίστ έχει συμπράξει με τις ορχήστρες: Κ.Ο.Α, Κ.Ο.Θ, Ε.Λ.Σ, Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, Καμεράτα, Mahler Chamber Orchestra, I Pomeriggi Musicali, Orchestre Philharmonique de Strasbourg, Ορχήστρα Νέων της Μεσογείου, Louisiana Sinfonietta, Orchestre de Picardie, Ορχήστρα των Χρωμάτων υπό τη διεύθυνση των αρχιμουσικών: Cl.Abbado, Θ. Αντωνίου, D. Agiman, St. Bedford, R. Hayrabedian, Jan Latham Koenig, A. Murát, T. Severini, J.Pillement, Β.Συμεωνίδη, A. Zedda.

Οι ερμηνείες της περιλαμβάνουν μερικά από τα σημαντικότερα έργα του 20ου αιώνα: Le Pierrot Lunaire του A.Schoenberg, Folk Songs του L.Berio, T.S.Eliot Songs του Γ.Χρήστου, Ancient Voices of Children του G.Crumb, Le Marteau sans Maître του P.Boulez, 10 Inventiones του Δ.Μητρόπουλου, Miss Donnithorne's Maggot του Sir Peter Maxwell Davies, Stabat Mater του A.Pärt. Έχει ερμηνεύσει πρωταγωνιστικούς ρόλους στην Όπερα των Σκιών του Νίκου Μαμαγκάκη και στη Λυσιστράτη του Μίκη Θεοδωράκη στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, καθώς και έργα των: Θ.Αντωνίου, D.Blake, L.Brouwer, J.Cage, R.Felciano, S.Gubaidulina, Γ.Κουμεντάκη, Π.Κούκου, J.Ch. Marti, Θ.Μικρούτσικου, Μ.Μωϋσίδη, Ι.Ξενάκη, Γ.Α.Παπαϊωάννου, Γ.Σισιλιάνου, Δ.Τερζάκη.

Η δισκογραφική της παρουσία περιλαμβάνει τα 16 τραγούδια του Ν.Σκαλκώτα σε πρώτη παγκόσμια παρουσίαση για τη BIS ("...a rich creamy voice and superb Skalkottas interpreter..." BBC Music Magazine), τη Messe Es-dur του Schubert, El Amor Brujo του M.de Falla (Naïve), τον Ερωτόκριτο του Ν.Μαμαγκάκη (Ιδαία), τη Serenata του Γ.Τσουγιόπουλου (Μουσ.Εταιρεία Αθηνών), έργα των Γ.Ιωαννίδη και Ντ.Κωνσταντινίδη (Magni Publ.) καθώς και τη μουσική του Alexandre Desplat για την ταινία "11'09'01 New York September 11" (Galatée Films / Studio Canal).

Η Αγγελική Καθαρίου έχει βραβευθεί με το Premio Leoncavallo στο Locarno της Ελβετίας.

Ο Τάσης Χριστογιαννόπουλος γεννήθηκε το 1967 στον Πειραιά. Σπούδασε πιάνο και τραγούδι. Από το 1990 συμμετέχει σε παραγωγές της Λυρικής Σκηνής (Μποσέμ, Ερνάνης, Μαγικός αυλός, Ο κουρέας της Σεβίλλης, Σιμόν Μποκανέγκρα, Η σταχτοπούτα, Ο Βαφτιστικός, Οι απάχηδες των Αθηνών, Ορνιθες, Το καταραμένο φίδι κ.α.) και του Μεγάλου Μουσικής Αθηνών (Έτσι κάνουν όλες, Βότσεκ, Τουραντότ, Αντιγόνη, Η επιστροφή της Ελένης, Τρία μικρά μιούζικαλς, Μόμο, Βάγκες, Η απολογία του Σωκράτη κ.α.) Από το 2000 είναι πρωταγωνιστής της Όπερας του Ρήνου στο Ντυσελντορφ (Ντον Κάρλος, Οι γάμοι του Φίγκαρο, Τραβιάτα, Τροβατόρε, Ευγένιος Ονιέγκιν, Ριγκολέτο Η επιστροφή του Οδυσσέα κ.α.) Παράλληλα εμφανίζεται και σε θέατρα του εξωτερικού όπως Νέα Υόρκη (Ηλέκτρα), Αμβούργο (Οδύσσεια), Λονδίνο (Στη σιωπή), Φλωρεντία (Η επιστροφή της Ελένης), Τορίνο (Μαρία Στουάρντα), Βερολίνο, Σόφια (Ο κουρέας της Σεβίλλης) Βισύ, Πίζα, Κρεμόνα, Στρασβούργο (Ντον Τζιοβάνι), Λωζάνη (Οι γάμοι του Φίγκαρο), Μοντρέ (Η επιστροφή του Οδυσσέα). Πρόσφατα εμφανίστηκε με επιτυχία στις Βρυξέλλες (Τραβιάτα) και στο Παρίσι (Καπρίτσιο). Στις μελλοντικές του υποχρεώσεις περιλαμβάνονται και το Άμστερνταμ (Λουσία του Λαμερμουρ), η Λωζάννη (Νυχτερίδα), το Βερολίνο (Κουρέας της Σεβίλλης), το Φεστιβάλ του Γκλαϊντμπουργκ (Φάλσταφ), η Βουδαπέστη (Έτσι κάνουν όλες) κ.α.

Συμμετέχει σε συναυλίες με τραγουδιστές όπως οι Μαρία Φαραντούρη, Σαβίνα Γιαννάτου, Αλίκη Καγιαλόγλου, Ελλη Πασπαλά, Γιώργος Νταλάρας, Ηλίας Λιούγκος, Κώστας Θωμαΐδης, Κώστας Μακεδόνας, Σπύρος Σακκάς κ.α. Συνεργάζεται με Έλληνες συνθέτες και έχει ηχογραφήσει έργα των Μάνου Χατζιδάκι "Αμοργός", Μίκη Θεοδωράκη "Άξιον εστί", "Αντιγόνη", "Το ορατόριο των Ελλήνων", "Κέντρο διερχομένων", "Εαρινή Συμφωνία" Θάνου Μικρούτσικου "Η επιστροφή της Ελένης" Γιώργου Κουρουπού "Το Μονόγραμμα", "Οι δραπέτες της σκακιέρας", "Η Κοκκινোসκουφίτσα" Νίκου Κυπουργού "Σιωπή ο βασιλιάς ακούει" Γιάννη Μαρκόπουλου "Ερωτόκριτος και Αρετή" Μιχάλη Γρηγορίου "Μπλε", "Σκοτεινή πράξη" Τατιάνας Ζωγράφου "Πετώντας πας στη πόλη" κ.α. Επίσης το 2004 προτάθηκε ως ο καλύτερος τραγουδιστής της χρονιάς από τους δημοσιογράφους της Ρηνανίας Βεσπφαλίας και το 2005 βραβεύτηκε στο Ντύσελντορφ με το βραβείο του κοινού.

Παράλληλα, γράφει μουσική ο ίδιος. Τον Δεκέμβριο του 2002 παίχτηκε στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών το έργο του "Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας μικρός πρίγκηπας" σε σκηνοθεσία Θωμά Μοσχόπουλου με την Ορχήστρα των Χρωμάτων και τον Μίλτο Λογιάδη.

Το 2004 βραβεύτηκε στον διαγωνισμό σύνθεσης παιδικού τραγουδιού "Άρση φωνών" της Ορχήστρας των Χρωμάτων. Έργα του επίσης έχουν παιχτεί στο Ντύσελντορφ, "Τρεις χοροί για πιάνο" στην εκκλησία του Άγιου Ανδρέα με τον πιανίστα Άρη Ραδιόπουλο, "μικρός κύκλος τραγουδιών" στην Όπερα του Ρήνου με τον ίδιο και στη Νέα Υόρκη "Χριστουγεννιάτικη ιστορία" στο Θέατρο των Ελληνικών ομοσπονδιών σε σκηνοθεσία Μάρθας Τομπουλίδου.

Ο Θανάσης Αποστολόπουλος θεωρείται σήμερα ως ένας από τους πιο καταξιωμένους πιανίστες της γενιάς του. Η πολύπλευρη μουσική δραστηριότητά του τον έχει οδηγήσει σε μερικές από τις σπουδαιότερες ευρωπαϊκές αίθουσες συναυλιών όπως το Concertgebouw στο Άμστερνταμ, το Palais des Beaux-Arts στις Βρυξέλλες, τη Philharmonie στην Κολωνία, τα Μέγαρα Μουσικής Αθηνών και Θεσσαλονίκης, το Konzerthaus στη Βιέννη, το BFM στη Γενεύη, το Birmingham Symphony Hall ή την Αίθουσα της Φιλαρμονικής της Σόφιας, όπου έχει βραβευτεί στο Διεθνή Διαγωνισμό πιάνου "Albert Roussel".

Ως σολίστ έχει συμπράξει με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, τη Συμφωνική Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας της Πράγας, την Ορχήστρα Δωματίου της Στουτγάρδης, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας του Ανόβερου, την Καμεράτα - Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Τορίνο, τη Δημοτική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, τη Sinfonietta της Βασιλείας, το Nash Ensemble κ.ά.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1968. Σπούδασε πιάνο στο Ωδείο Αθηνών, απ' όπου αποφοίτησε το 1990 με Δίπλωμα σολίστ και Α' Βραβείο παμφηφεί, για να ολοκληρώσει στη συνέχεια τις σπουδές του στο Βασιλικό Κολλέγιο του Λονδίνου, στο Παρίσι και στο Ζάλτσμπουργκ με υποτροφίες του Ιδρύματος Ωνάση, του Βρετανικού Συμβουλίου και της Γαλλικής Κυβέρνησης. Δάσκαλοί του υπήρξαν, μεταξύ άλλων, ο Άρης Γαρουφαλής, η Irina Zaritskaya και η Germaine Mounier. Μοιράζοντας την παρουσία του ανάμεσα σε ρεσιτάλ, συναυλίες μουσικής δωματίου και συνεργασίες με λυρικούς καλλιτέχνες, έχει εμφανιστεί στην Ελλάδα και ολόκληρη την Ευρώπη (Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Αυστρία, Ελβετία, Βέλγιο, Ολλανδία, Βουλγαρία), στις ΗΠΑ και στη Μέση Ανατολή, με συμμετοχή σε διεθνή φεστιβάλ στην Ελλάδα και το εξωτερικό (Φεστιβάλ Αθηνών, Ναυπλίου, Πάτρας, Festival Berlioz στη Γαλλία, Mozart Festival στις ΗΠΑ κ.α.).

Ο Θ. Αποστολόπουλος αφιερώνει ένα σημαντικό κομμάτι της δραστηριότητάς του στη σύγχρονη ελληνική μουσική δημιουργία, προβάλλοντάς την σταθερά στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Εξάλλου, πολλοί Έλληνες συνθέτες του έχουν εμπιστευθεί εκτελέσεις και ηχογραφήσεις έργων τους, συχνά σε πρώτη εκτέλεση.